یادداشت

پارس جنوبی و یک پرسش کلیدی

سعید ساویز

در ارتباط با پارس جنوبی پیش‌تر از خامه این قلم بارها و بارها این سؤال چکیده است که در شرایطی که بیش از ۶۰ درصد میدان در دست قطر است و تنها ۴۰ درصد در دست ایران و همچنین توسعه در قطر بیش از یک دهه پیش از ایران آغاز شده است، چگونه می‌شود که تولید ما با قطر برابر شده و حتی گاهی از آن سبقت بگیرد؟ در میان صدای دست و کف و هورای کارشناسان بارها و بارها این سؤال را پرسیده‌اند که با وجود تکنولوژی روز در قطر، سرمایه‌گذاری خارجی و ثروت بی‌حدوحصر آن کشور و امکان همکاری با هر شرکت ریز و درشت بین‌المللی، اگر داستان توسعه یک میدان گاز میعانی یک مسابقه عبور از خط پایان بود، چرا قطر پیش‌ترها تمام میدان خود را توسعه نداد؟ و چرا تولید خود را به دو برابر ایران افزایش نداد؟ نکند گمان عمومی بر این است که در قطر مدیران و تصمیم‌گیران در جریان نیستند و تنها مدیران ما از چندوچون توسعه آگاه هستند؟ این سؤال هرگز پاسخ داده نشد اما اصل داستان این است که گاز و توسعه پارس جنوبی فرصتی بود برای ملت ایران که با تصمیمات نامناسب، چه در تعیین الگوی مصرف آن و چه در الگوی توسعه آن، در حال هدررفت است و آنچه به چشم می‌آید تنها کار روزگذران و بدون نگاهی بلندمدت برای آینده است. گشودن این گفتار نه به قصد کم‌رنگ‌کردن تلاش متخصصان و تلاشگران در حوزه گاز از شرکت ملی گاز تا شرکت نفت و گاز و پارس و منطقه ویژه و تمامی شرکت‌های خصوصی و نیمه‌دولتی ریز و درشت در آن است، بلکه نگاهی موشکافانه به بخشی از مدیریت است که طی چند دهه مغلوب تفکر عوام‌فریبانه و پرسروصدا شد و آینده چندین نسل را به باد فنا داد. در ابتدای سخن باید این نکته ذکر شود که بزرگ‌ترین ضربه به آینده گازی ایران با اجرای طرح گازکشی خانگی و نهضت متانول‌سازی، فولاد پایه گازی، سیمان با انرژی گاز و امثال آن زده شد که در این مجال قصد بازکردن این کتاب نیست و بناست تنها به جزئیات بالادستی توسعه پرداخته شود، اما درخصوص بهره‌برداری بهینه از یک میدان گاز میعانی بیان این نکته ضروری است که به همراه گاز خشک تولیدی مایع بسیار گران‌قیمتی به نام میعانات گازی از دل زمین به بیرون می‌جوشد. این مایع که در بیشتر اوقات به دلیل فشار بالا با گاز همراه است و در اصطلاح به آن گاز تر می‌گویند، در سطح و پس از عبور از جداکننده سر سکو و بر اثر افت فشار از گاز خارج شده و به صورت مایع شیری‌رنگ رخ می‌نماید. اگر فشار گاز بالا باشد، گاز باقی‌مانده به راحتی مسافت سکو تا پالایشگاه خشکی را که در ایران از پارس جنوبی تا عسلو است، می‌پیماید و در خشکی مجدد با عبور از جداکننده باقی میعانات از گاز خارج می‌شود. اگر فشار کاهش یابد، بخشی از میعانات در دل زمین جدا می‌شود و راه عبور گاز و میعانات را می‌بندد و باعث کاهش شدید تولید می‌شود؛ همچنین بخش دیگری پس از عبور از جداکننده سر سکو در درون لوله به دلیلی افت فشار جدا می‌شود و در درون لوله به مرور به دلیل تجمع مایعات راه عبور گاز به ساحل را مسدود می‌کند. حالا این روزها وزارت نفت با تبلیغات بسیار زیاد خبر از حل مشکل پارس جنوبی می‌دهد. در این تبلیغات مرتب بحث فشارافزایی به میان کشیده می‌شود. سؤال اول منظور از فشارافزایی چیست؟ آیا منظور نصب سکو بزرگ و کمپرسور برای افزایش فشار به درون لوله و انتقال گاز به ساحل است؟ این خوب است اما برای افت فشار داخل مخزن چه می‌کنند؟ نکته اساسی کاهش تراوش سیالات از سنگ به درون حفره چاه است که به نظر می‌رسد هیچ‌کس حتی به آن فکر نکرده است. سؤال دوم، فرض کنیم با حفر چاه‌های میان‌فازی تعداد چاه‌ها را بیشتر کردند و برای چند سال کاهش تولید به علت کاهش افت فشار را جبران کردند؟ چقدر این روش می‌تواند بیاید؟ سه سال؟ پنج سال؟ بعد از آن چه؟ در امضای این قرارداد بحث عدد و رقم هم شده است. عددی که با اجرای پروژه به کشور نفع می‌رسد؟ این عدد چگونه محاسبه شده است؟ مگر قرار است ضریب بازیافت افزایش یابد؟ بر فرض محال که ضریب بازیافت افزایش می‌یافت، چگونه محاسبه شده است؟ با کدام مدل؟ واقعیت این است که این‌همه گسست و شلختگی فنی بیشتر از آنکه کارشناسان اگاه را برآشفته کند باعث رنج و غم بدنه فنی است. خلاف‌گویی در تمامی آمار و ارقام و اقدامات سرسری و دم‌دستی تا کی؟ آقایان اگر روشی برای حل مشکل دارید چرا پنهان می‌کنید؟ در یک کنفرانس علمی برای کارشناسان تفسیر کنید که چگونه معضل کاهش تولید حل می‌شود؟ مدل و آمار و ارقام و نرم‌افزار بیاورید و شیرفهم‌مان کنید. به عنوان یک کارشناس برای بار چندم در این نوشتار تأکید می‌شود که هیچ برنامه فنی مناسبی پشت این شوهای تبلیغاتی نیست وگرنه بدنه فنی از خدایش است که پشت پروژه‌های فنی و کاربردی وزارت نفت بایستد و برایش کت بکند. اما هیهات از ذره‌ای بحث فنی و کارشناسی.

فروشندگان اقلام شب عید می‌گویند که عرضه انواع کالا بیش از تقاضاست

بازار گرمی نوروز

شرق: تب‌وتاب نوروز در خیابان‌ها لحظه به لحظه بیشتر و بیشتر می‌شود. فروشندگان می‌گویند امسال عرضه انواع میوه و آجیل و خشکبار بیشتر از تقاضاست و در برخی اقلام، کاهش قیمت رخ داده است. هرچند که برخی از فروشندگان هم از کاهش قدرت خرید مردم می‌گویند اما قریب به اتفاق آنها تأکید دارند که هیچ کمبودی در بازار اقلام شب عید وجود ندارد و عرضه به حد کافی وجود دارد.

عرضه میوه بیشتر از تقاضا

با نزدیک‌شدن به سال نو، بازار شب عید در خیابان‌های ایران هر لحظه پرتب‌وتاب‌تر می‌شود. فروشندگان می‌گویند امسال گرچه قدرت خرید مردم کاهش داشته، اما افزایش عرضه انواع اقلام شب عید سبب شده است که بهای برخی اقلام کاهشی شود. بازار میوه و تره‌بار یکی از این بازارهاست. اسدالله کارگر، رئیس اتحادیه فروشندگان میوه و سبزی تهران درباره قیمت انواع میوه شب عید به ایلنا توضیح داده است: «بازار میوه شب عید بازار آرامی است؛ انواع میوه شب عید در سراسر تهران توزیع شده و مردم تهران هر میزان میوه برای نوروز نیاز داشته باشند موجود است. در واقع عرضه امسال از تقاضای بیشتر است». او گفته است «قیمت پرتقال شمال بر حسب کیفیت هشت هزار تومان، ۱۶ هزار تومان و ۲۵ هزار تومان محاسبه شده است. پرتقال تامسون هشت هزار تومان، ۱۶ هزار تومان و ۲۳ هزار تومان و پرتقال رسمی هشت هزار تومان، ۱۲ و ۲۰ هزار تومان قیمت دارد». به گفته کارگر خیار به این دلیل که امکان انبارشدن آن وجود ندارد و باید به‌روز مصرف شود نسبت به دیگر میوه‌ها گران‌تر است و قیمت‌های ۱۵ هزار تومان، ۲۵ هزار تومان و ۳۰ هزار تومان برای آن تعیین شده است. همچنین سیب زرد لبنانی ۲۰ هزار تومان، ۳۵ هزار تومان و ۵۰ هزار تومان قیمت دارد. بهای کیوی ۲۵ هزار تومان، ۳۵ هزار تومان و ۵۵ هزار تومان است. موز فیلیپینی ۵۵ هزار تومان، ۶۵ هزار تومان و ۷۲ هزار تومان و موز هندی ۵۰ هزار تومان، ۵۵ هزار تومان و ۶۵ هزار تومان قیمت دارند. هر کارتن آناناس نیز از یک‌میلیون و ۳۰۰ هزار تومان تا یک‌میلیون و ۴۵۰ هزار تومان قیمت خورده و در هر کارتن تا هفت آناناس قرار می‌گیرد.

قیمت انواع گل و گیاه

بازار گل و گیاه هم در آستانه فصل بهار داغ می‌شود. درباره قیمت گل و گیاه هم قیمت سبزه گندم، ماش و بهارنارنج در ظروف پلاستیکی و سفالی متفاوت و از بازه قیمتی ۵۰ تا ۱۲۰ هزار تومان است. قیمت هر شاخه شب‌بو ۴۵ تا ۵۰ هزار تومان، سنبل در ظروف مختلف ۲۰۰ تا ۲۵۰ هزار تومان، گلدان سینره ۹۰ تا ۱۸۰ هزار تومان، رز شاخه‌ای ۸۰ تا ۱۰۰ هزار تومان، داودی دسته‌ای ۸۰ هزار تومان، قرنفل دسته‌ای ۷۰ هزار تومان و آلسترومریا ۲۰۰ هزار تومان است. اکبر شاهرخی، رئیس اتحادیه فروشندگان گل و گیاه تهران به ایسنا گفته است: «قیمت سنبل ۲۵۰ هزار تومان، لاله درجه یک ۲۰۰ هزار تومان، شب‌بو ۷۰ تا ۱۰۰ هزار تومان، سینره درجه یک ۱۸۰ تا ۲۵۰ هزار تومان است. قیمت سبزه بهارنارنج ۶۰ تا ۸۰ هزار تومان، عدس ۱۲۰ تا ۱۵۰ هزار تومان و گندم نیز ۱۰۰ هزار تومان است».

افزایش ۲۰ درصدی قیمت شیرینی

در بازار شیرینی و آجیل هم فروشندگان از افزایش عرضه در این بازارها خبر می‌دهند و اگرچه بازاریان می‌گویند شیرینی ۲۰ درصد افزایش قیمت داشته اما در بازار آجیل و خشکبار قیمت‌ها کاهشی بوده است. بهای شیرینی شب عید بنا بر گفته فعالان این بازار امسال حدود ۲۰ درصد افزایش داشته است. محمدرضا ناصری، رئیس اتحادیه قنادان کرمانشاه از افزایش حدود ۲۰درصدی قیمت انواع شیرینی شب عید نسبت به پارسال خبر داده و به باشگاه خبرنگاران گفته است: «پیک خرید شیرینی عید را در ۴۸ ساعت باقی‌مانده به نوروز داریم و مردم برای اینکه شیرینی کهنه نشود، معمولا در ۴۸ ساعت آخر شیرینی شب عید می‌خرند». رئیس اتحادیه قنادان کرمانشاه انواع شیرینی‌های نخودچی که این روزها تنوع قابل توجهی تا نزدیک به ۵۰ مدل دارد را بیشترین شیرینی مورد تقاضای مردم برای عید دانست و گفت: «عمده خرید شیرینی مردم از قنادی‌های ممتاز و درجه یک است که قیمت شیرینی نخودچی در قنادی ممتاز کیلویی ۱۴۶ هزار تومان و در قنادی درجه یک ۱۳۲ هزار تومان است. برخی دیگر از انواع شیرینی خشک که ماندگاری بیشتری دارد نیز در این ایام تقاضا دارد که قیمت این نوع شیرینی‌ها نیز در محدوده کیلویی ۱۵۰ هزار تومان است».

کاهش قیمت برخی انواع آجیل

در بازار خشکبار و آجیل هم غلامرضا خدامی، رئیس اتحادیه فروشندگان خشکبار و آجیل تهران به ایلنا گفته است که امسال پسته ۲۰ درصد و تخمه ژاپنی ۲۵ درصد ارزان‌تر از شب عید سال گذشته عرضه می‌شود و افزایش تولید پسته در سال جاری و کاهش سهم ایران از بازار جهانی پسته دلیل ارزان‌ترشدن این کالا در شب عید امسال بوده است. او افزود: «قیمت بادام هندی، بادام درختی و تخم کدو تغییر نکرده و تنها مغز فندق نسبت به سال گذشته ۱۵ درصد گران‌تر شده است. پسته از ۵۰۰ هزار تا ۸۷۰ هزار تومان در هر کیلو و بادام هندی از ۶۰۰ هزار تا ۷۰۱ هزار تومان در هر کیلو قیمت دارند و قیمت بادام درختی از ۴۷۰ هزار تا ۶۵۰ هزار در هر کیلو و فندق با پوست از ۴۷۰ هزار تا ۵۵۰ هزار تومان در هر کیلو است». خدامی تأکید کرد: «امسال پسته بیشتری نسبت به سال گذشته در کشور تولید شد و حجم تولید در سال ۱۴۰۲ به ۳۰۰ هزار تن رسید، در حالی که در سال گذشته به دلیل خشک‌سالی و سرمازدگی ۱۱۰ هزار تن پسته تولید شد. این افزایش حدود ۲.۵ تولید بود که کاهش قیمت پسته را رقم زد. البته صادرات پسته ایران در سال ۱۴۰۱ کاهش چشمگیر داشت؛ زیرا کشورهای دیگر موفق به تصاحب بازارهای پسته ایران در جهان شده‌اند». رئیس اتحادیه فروشندگان خشکبار و آجیل تهران گفت: «هیچ مشکلی در عرضه انواع آجیل و خشکبار در آستانه نوروز وجود ندارد، همچنین تاکنون استقبال خوبی از بازار آجیل شده و تقاضا مطلوب بوده است اما تقاضای واقعی در هفته آخر سال نمایان می‌شود».

زیست‌پذیری شهرهای ایران بعد از دولت فعلی

فرشید سامانپور

قبل از پرداختن به اصل مطلب، این خبر را مرور کنید؛ در روزهای پایانی سال ۱۴۰۲، شورای عالی شهرسازی و معماری، موافقت خود را با الحاق بیش از ۶۰۰ هکتار به شهر اردبیل برای تأمین زمین برای نهضت ملی و جز آن اعلام کرد. این مساحت حدود چهار برابر بخش مسکونی و خدماتی شهرک اکباتان است (که دست‌کم ۵۰ هزار نفر جمعیت دارد) و حتی طبق توصیه‌های همان مصوبه باید دست‌کم حدود ۱۵۰ هزار نفر (یعنی حدود یک‌سوم جمعیت فعلی شهر) را اسکان دهد. چنین ظرفیتی حتما بیش از سهمیه شهر از نهضت ملی مسکن خواهد بود. حتی اگر جمعیت اردبیل هر سال متناسب با نرخ فعلی رشد متوسط جمعیت کشور افزایش یابد، حدود ۲۰ سال طول می‌کشد تا چنان جمعتی به اردبیل افزوده شود؛ ولی دولت کنونی مصمم به نظر می‌رسد که همه این زمین و شاید الحاقات دیگری در اردبیل را فقط در مدت چهار سال مصرف کند. اینکه انگیزه دولت از این کار چه می‌تواند باشد، به کنار؛ ولی اگر به ملاحظات درج‌شده در همان مصوبه نگاه کنیم، مصائب دیگری خواهیم یافت:

الف- تمام این زمین حاصل تغییر کاربری اراضی کشاورزی است و خوانندگان می‌دانند که همه جای ایران مانند اردبیل قابلیت کشت‌وکار و آب کشاورزی کافی ندارد. مصیبت بزرگ‌تر آنکه بخشی از همین اراضی کشاورزی، درجه یک و دو دانسته شده‌اند که ساخت مسکن روی آن حتی در قانون پر از نقص و ایراد جهش تولید مسکن هم ممنوع اعلام شده است. تا اینجای کار بیش از ۶۰۰ هکتار از اراضی کشاورزی نایاب و مرغوب ایران با یک مصوبه از دست رفت.

ب- وزارت نیرو اعلام کرده که توان تخصیص منبع آب جدید به این جمعیت جدید را ندارد و کل آب مصرفی باید از طریق «مدیریت منابع آب شرب فعلی شهر اردبیل» تأمین شود! همه ما از توان و انگیزه مدیران و مردم عزیزمان برای «مدیریت منابع آب» خبر داریم و تقریبا بدیهی است که این هشدار وزارت نیرو هم نقش بر آب خواهد شد و اگر هم نشود، استانداری باید خود را آماده مواجهه با ۱۵۰ هزار معترضی کند که مسکن بدون آب شرب تحویل خواهند گرفت. و یادآوری می‌کنم که اینجا یک استان پرآب است که چنین محدودیتی دارد!

ج- پیش‌تر مقرر بود که صنایع مزاحم (و احتمالا آلاینده) اردبیل به جایی در نزدیکی این زمین الحاقی منتقل شود؛ ولی مصوبه حکم می‌فرماید که این اصناف به جای دیگر بروند که مزاحم این الحاقیه نباشد. این هم قید شده که استعلاماتی از شهرک‌های صنعتی اطراف گرفته شود. همه اینها یعنی تولید صنعتی نحیف کشور هم باید چوب این اسراف عجیب را بخورد.

د- بر «رعایت ملاحظات وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و حریم‌های مربوطه در زمینه مسیر قدیمی کوموریولی و تپه الله اکبر» تأکید شده است. میزان پایبندی شهرداری‌ها به چنین توصیه‌هایی را هم می‌توانید در اخبار دنبال کنید! ولی همین توصیه هم یعنی الحاقیه جدید با عرصه‌های تاریخی و جاذبه‌های گردشگری بالقوه (به‌عنوان یک حوزه لازم به حفاظت یا قابل بهره‌برداری در گردشگری) تداخل دارد.

و- با توجه به شیب زمین پیش‌بینی شده که فاضلاب این محدوده روانه دو تالاب اطراف شهر شود و خواسته شده که مطالعات لازم دراین‌باره انجام شود! و البته همه ما نتیجه مطالعات گسترده و اقدامات ملی برای نجات دریاچه ارومیه را آن‌قدر دیده‌ایم که تردید کمی داشته باشیم که این دو تالاب به‌زودی مخزن فاضلاب این بخش جدید شهر خواهند شد.

حال که از این‌همه لطمه به کشاورزی و محیط زیست و میراث فرهنگی و گردشگری و صنعت فقط یک شهر خبردار شدیم، لازم است یادآوری شود میزان اراضی تصاحب‌شده در کل کشور هم به مراتب بیش از نیاز نهضت ملی است. طبق ارقام اعلامی حدود ۱۸۰ برابر مساحت اشاره‌شده در بالا، در کل کشور در مسیر الحاق به محدوده‌های مسکونی و مصرفی شهرها و روستاهای ماست؛ به همین نسبت هم در کل کشور شاهد لطمه به کشاورزی و صنعت و محیط زیست خواهیم بود. ملاحظات و تذکرات یادشده شورای عالی (که شبیه نوشداروی پس از مرگ سهراب است) فقط مختص اردبیل نیست؛ مثلا در مازندران و چهارمحال‌وبختیاری هم مسئله تداخل با حریم تالاب‌ها مطرح شده و ناتوانی وزارت نیرو از تأمین منبع آب جدید هم فقط مختص اردبیل نیست و در شهرهای کویری بیشتر خواهد بود. باوجوداین مسئولان وزارتخانه در قم و یزد و خراسان جنوبی وعده خانه ویلایی ۲۰۰ و ۳۰۰متری می‌دهند؛ درحالی‌که حجم آب لازم برای نظافت محوطه و آبیاری ساختمان ویلایی در حد آب کشاورزی خواهد بود. افزون بر اسراف یادشده، فکر بکر وزارتخانه برای افقی‌سازی در بسیاری نقاط و به عبارت روشن‌تر اعطای زمین خالی و گسترش شهرک‌سازی خارج از حریم شهرها و دهکده‌سازی‌های چند هزار واحدی(!) در اراضی روستایی، دست‌اندازی ناموجهی به منابع طبیعی را دامن زده است. این را که چرا چنین ابتکاراتی به ذهن گذشتگان نرسیده، به روان‌کاوان و روان‌شناسان می‌سپاریم؛ ولی تا جایی که عقل امثال من قد می‌دهد، این گسترش کم‌تراکم و ایجاد یکباره ۵۵ شهر و شهرک اقماری جدید، ترافیک روزانه سنگینی را بر ترافیک موجود شهرهای ما خواهد افزود. در ۴۵ سال گذشته تنها حدود ۳۰ شهر جدید در کشور ساخته شده‌اند. در تهران، بخش مهمی از ترافیک سنگین (و آلودگی هوا) در جاده‌های ورودی شرق و غرب تهران مربوط به شهرهای جدید پیرامونی است. در همین شهرهای جدید و پرتراکم‌تر پیرامون تهران، حتی تاکسیرانی به زحمت فعال است. تراکم ناچیز مسکونی مدنظر این دولت (که البته تا سال‌های درازی نیمه‌متروک خواهد ماند) حتی برای ایجاد همان خطوط تاکسیرانی هم صرفه نخواهد داشت، چه رسد به مترو و اتوبوس؛ و این یعنی صادرات ترافیک و آلودگی به جای‌جای ایران. اگر این نحوه مواجهه شورای عالی مسکن با مسئله مسکن و کنارگذاشتن یکباره برنامه‌ها و نهادهای برنامه‌ریز کشور ادامه یابد، احتمالا باید هرچه بیشتر منتظر فرافکنی مسئله مسکن با توزیع بی‌رویه زمین ملی بدون آب و برق و خدمات باشیم و تبعاتی مانند کشوری مصرفی‌تر از گذشته با تخریب مراتع زمین‌های مولد کشاورزی و مداخله در زیست و جامعه روستایی و مصرفی‌ترکردن آنها و با تخصیص زمین‌های مناسب تولید و خدمات به مسکن بدون اشتغال و درآمد، تشدید کمبود آب شرب در شهرها (به‌ویژه شهرهای مناطق مرکزی)، زمین‌های وسیعی که به امید ساخت مسکن از سوی خود مردم تا سال‌ها نیمه‌کاره و مخروبه و بی‌خدمات خواهند ماند، ترافیک سنگین روزانه و آلودگی و بار مالی هنگفتی که برای ایجاد حمل‌ونقل عمومی بر گردن شهرداری‌های بی‌استطاعت ما خواهد افتاد.

همه اینها یعنی کاهش کیفیت زندگی شهرهای ما. عوارضی که امروز کلان‌شهرهای ما را غیرقابل زیست سالم کرده‌اند، با این روند به بسیاری از شهرهای کوچک امروز ما سرایت می‌کنند؛ شهرهایی که بدون توسعه اقتصادی، بزرگ و بزرگ‌تر می‌شوند. تبعات اقتصادی و اجتماعی و سوءاستفاده‌های احتمالی گسترده در نقاط گوناگون به کنار.

خبر

اطلاعیه وزارت نیرو درباره سفرهای نوروزی

وزارت نیرو با صدور اطلاعیه‌ای ضمن اعلام هشدار سیلاب در پنج استان جنوب غربی کشور، از تمام مردم و مسافران نوروزی درخواست کرد از ۲۹ اسفند احتیاط لازم را در سفرهای خود داشته باشند.

به گزارش ایسنا، وزارت نیرو در این اطلاعیه تأکید کرد: بر اساس اعلام سازمان هواشناسی کشور مبنی بر تشدید فعالیت سامانه بارشی و صدور هشدار قرمز برای پنج استان خوزستان، کهگیلویه‌وبویراحمد، لرستان، چهارمحال‌وبختیاری و ایلام، از مردم و مسافران نوروزی درخواست می‌شود با رعایت بیش‌ازپیش مباحث ایمنی، از ایستادن یا تردد در حریم رودخانه‌ها پرهیز کرده و به رعایت همه نکات ایمنی برای حفظ جان و مال خود اقدام کنند.

در این اطلاعیه آمده است: پیش‌بینی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد حجم و شدت بارش‌ها در برخی نقاط به‌ویژه در خوزستان و برخی استان‌های هم‌جوار بسیار بالا بوده و در برخی نقاط به صورت نقطه‌ای شدت بارندگی بیش از ۲۰۰ میلی‌متر پیش‌بینی شده است.

این حجم بارش در یک نقطه خاص احتمال وقوع سیلاب در جاده‌ها و مسیرها را افزایش می‌دهد و اشباع‌بودن خاک به خاطر بارش‌های اسفندماه، ذوب‌شدن برف‌ها در پی گرم‌شدن هوا، هم‌زمانی بارش‌ها با افزایش سفرهای نوروزی باعث بالارفتن خطرات احتمالی در استان‌های یادشده شده است.

در این اطلاعیه تأکید شده است با توجه به اینکه استان‌های یادشده به‌ویژه استان‌های خوزستان، لرستان و کرمانشاه در ایام نوروز جزء مقاصد اصلی سفر گردشگران است، همه شرکت‌های وزارت نیرو به‌ویژه بخش آب و آبفا ضمن آماده‌باش کامل، باید در کنار دیگر سازمان‌ها و نهادهای خدمات‌رسان، همه تمهیدات لازم را برای مدیریت شرایط و کاهش خسارت‌های احتمالی، مدنظر داشته باشند.

قیمت گوشت دولتی

قیمت گوشت قرمز دولتی و عرضه‌شده در میادین و بازارهای میوه و تره‌بار هر کیلو ۲۹۹ هزار تومان بوده و این نرخ در بازار بین ۶۰۰ تا ۸۵۰ هزار تومان متغیر است.

به گزارش مهر، بازار این روزها شلوغ‌تر شده و مردم در حال خرید ایام نوروز و ماه مبارک رمضان هستند. افزایش هزینه‌ها بیشتر خریدها را به مایحتاج و ضروریات روزمره محدود کرده و خرید اقلام اساسی انجام می‌شود.

دولت سعی دارد با توزیع اقلام و واردات کالاهایی که کمبود در بازار دارد، قیمت‌ها را تثبیت کند. درحال‌حاضر یکی از چالش‌های بازار کالاهای اساسی قیمت گوشت قرمز و صف‌های طولانی برای خرید گوشت دولتی است. به گفته قائم‌مقام وزارت جهاد کشاورزی در امور تجارت و تنظیم بازار، درحال‌حاضر با توجه به نیاز بازار روزانه به‌طور میانگین ۲۰۰ تن گوشت گرم وارد کشور می‌شود و به‌زودی ثبات در بازار برقرار می‌شود. قیمت گوشت قرمز دولتی و عرضه‌شده در میادین و بازارهای میوه و تره‌بار هر کیلو ۲۹۹ هزار تومان بوده و این نرخ در بازار بین ۶۰۰ تا ۸۵۰ هزار تومان متغیر است.

گفتنی است که هر کیلو گوشت منجمد گوساله ۳۹۰ هزار تومان قیمت‌گذاری شده و در حال فروش است. در بازار گوشت مرغ، قیمت‌ها بین ۷۸ تا ۸۷ هزار تومان در هر کیلوگرم است. حبوبات بسته‌بندی هم با قیمت‌های جدید در حال عرضه و فروش در فروشگاه‌ها و خرده‌فروشی‌های سطح شهر است. بازار تخم‌مرغ آرام است و قیمت‌ها در چند هفته اخیر تغییری نداشته و هر شانه ۳۰عددی بین ۸۵ تا ۱۲۰ هزار تومان (بسته به وزن) به فروش می‌رسد.

آگهی فراخوان شرکت فولاد مبارکه

ردیف	شماره	موضوع	مهلت ارسال مدارک
۱	۴۸۵۹۶۰۱۶	انجام خدمات مهندسی معکوس قطعات و تجهیزات در شرکت فولادمبارکه	۱۴۰۳/۰۱/۱۸
۲	۴۸۵۹۶۰۱۸	انجام خدمات تهیه دیتاشیت فنی برای قطعات یدکی در شرکت فولاد مبارکه	۱۴۰۳/۰۱/۱۸
۳	۱۴۰۲۴۰۰۱۲۰	فروش اقلام مستعمل شرکت فولاد مبارکه اصفهان از طریق مزایده عمومی	۱۴۰۳/۰۲/۰۳
۴	۴۸۵۸۲۸۶۳	انجام عملیات راهبری،نگهداری،تعمیرات و بهره برداری از ایستگاه های تقلیل فشار و خطوط و شبکه های گازرسانی مجتمع فولادسبا	۱۴۰۳/۰۱/۲۰

جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر در خصوص فراخوان‌های عمومی، ارزیابی کیفی، مناقصات و مزایدات به وبسایت شرکت به نشانی www.msc.ir ، منوی خرید و تامین‌کنندگان، مناقصات مراجعه و طبق راهنمای موجود نسبت به انتخاب مناقصه مورد نظر از طریق سیستم ارتباط با تامین‌کنندگان(SRM) اقدام نمائید.
اطلاعات سایر فراخوان‌ها از طریق سایت شرکت، قسمت اطلاعیه‌ها و کانال فراخوان‌های شرکت در شبکه‌های اجتماعی به نشانی Ads_msc @ قابل دسترس می‌باشد.
روابط‌عمومی شرکت فولاد مبارکه اصفهان: ۰۳۱۵۲۷۳۱۸۹۶ - ۰۹۰۱۰۰۴۲۶۲۷

روابط عمومی شرکت فولاد مبارکه اصفهان

۱۴۰۲-۶۶

۸۶۴۰